

πόδια του στο ἄκρον τῆς θερμάστρας, γιατί ἔξω ἔκανε πολὺ κρύο. Γύρω-γύρω ἐπετοῦσαν χίλια ἀγγελᾶκια, κάτασπρα, σὰν περιστέρια. Ἄφησε τὴν ἐφημερίδα ποῦ διάβαζε καὶ τοὺς εἶπε :

— Καλημέρα, Τιτίκα!.. Καλημέρα, μικρὲ μου Μπεμπέ!.. Αἱ; σοῦ ἀρέσει ἐδῶ; θὰ μείνεις πολὺν καιρὸ μαζί μας;

Ὁ κύριος Μπεμπές ἔτρεμε ὁ καυμένος καὶ μὲ πολλὴ δυσκολία ἀπήντησε :

— Μ' ἀρέσει, γέρω Σαβαώθ, μὰ δὲν μπορῶ νὰ μείνω γιατί μὲ περιμένει ὁ μπαμπᾶς καὶ ἡ μαμά... Εἶνε ὥρα τοῦ δείπνου καὶ θ' ἀνησυχοῦν. Θέλω μόνον νὰ μάθω ποῦ εἶνε τὸ τόπι μου...

— Νά το, παιδί μου' ἐκεῖ σοῦ τῶ'χω φυλαγμένο. Θέλεις ἄλλο τίποτε;

— Ἄχ! ναί... κάτι ἤθελα αὐτὴ τῆ στιγμή, μὰ... ἄντρέπομαι νὰ Σοῦ τὸ πῶ...

— Μίλησε, παιδί μου, ἐλεύθερα. Μὴ φοβᾶσαι. Τί ἐπιθυμεῖς;

— Ἦθελα νὰ... κάμω τὸ πιπί μου!

* *
*

Κατ' ἐκείνην ἀκριβῶς τὴν στιγμήν ὁ κύριος Μπεμπές ἐξύπνησε

τρομαγμένος καὶ ἐβεβαιώθη, πρὸς μεγάλην του ἐντροπήν, ὅτι ἡ ἐπιθυμία του εἶχεν ἐκπληρωθῆ!..

(Μίμησις)

ΚΡΙΝΗ ΒΑΚΑΛΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΙΣ ΦΙΛΑΡΓΥΡΟΝ

Πλούσιος εἶσαι μὰ ὅταν τρῶς σὲ τρώγ' ἡ τσιγκουνιά...
μοιάζεις γκαμήλα ποῦ διπᾶ στὴ φλογερῇ ἐρημιᾷ
κ' ἔχει ἔς τὴν ὄρακι της ἀσκία γεμάτα ἀπὸ νερό...
γι' ἄλλους δουλεύεις ποῦ ἔχουνε ὀπίσω τὸν καιρό...

ΑΝΔΡΕΑΣ Δ. ΝΙΚΟΛΑΡΑΣ